

NABICIE (2) *sb n*

a jasne; tekst nie oznacza é.

sg N nabici(e) (1). ◇ A nabici(e) (1). ◇ [I nabici(e)m.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Rzeczownik od „nabić”: załadowanie działa (1) : ktemu prędkie nábićie może być/ gdy maż gotowe nábićie w pápierze záwinione/ á tym może prędko nábijác BielSpr 69v.*

2. *Nabój armatni (1) : BielSpr 69v cf wyżej.*

[W przen (w żartobliwym kontekście dotyczącym wypuszczenia gazow): Gdzie powstał tedyż wielki trzask i tak[i] grzmot srogi [...]. Na inszych miescoch zaś potem tenże smalec czadził, Bo się był nazbyt półciowem nabiciem przesadził. Otwin(?)Erot 62.]

Cf NABIĆ

KW